ken van het zeil. Voor het oprollen van de vlieger hoeft de staander er niet uit. Wel is het goed, een kant los te maken om het zeil te ontspannen.

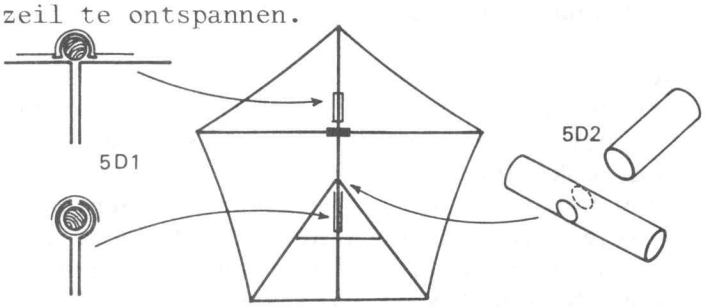

Als we de staander definitief aanbrengen, monteren we, na het passeren van de achterste tunnel eerst een dwarsslangetje van 4 cm dat daartoe eerst in het midden van twee gaatjes is voorzien met een revolvertang. Daarna volgt de rest van het stukje slang (3 cm) als steun. Dan schuiven we het kruisstuk op de staander. Mocht dat niet stroef genoeg schuiven, dan plakken we op de juiste plaats een stukje plakband over de staander. (tek. 5D2). Nu kan de staander doorschuiven onder de tweede tunnelhoes en worden vastgezet.
Er resten nu nog vier stokjes die elk aan één kant een gleufje krijgen. Op de resterende vier punten van de vijfhoek komt een touwtje volgens het bekende recept. De dikke stokjes van 40 cm vormen de ligger vanaf het kruisstuk naar de vleugelpunten. De dunne stokjes van 43 cm steken we in de einden van het flexibele slangetje, waarna de andere einden met de resterende touwtjes worden vastgezet. Door het flexibele slangetje met het steunslangetje op te schuiven kan het zeil geheel strak komen.
Tot slot de toomdraad aan de kiel op twee plaatsen om de kielstaander binden. (tek.

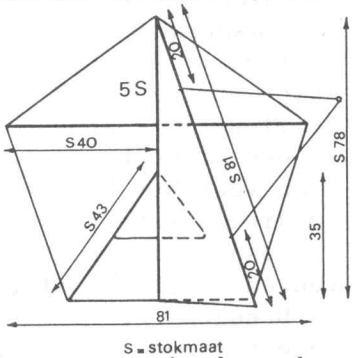

5S). Ter plaatse wordt een gaatje door de kiel geprikt. Het is goed, die plaatsen eerst met plakband te versterken. De toomring komt even voor het midden van de toomdraad en wordt zonodig in het veld bijgesteld.

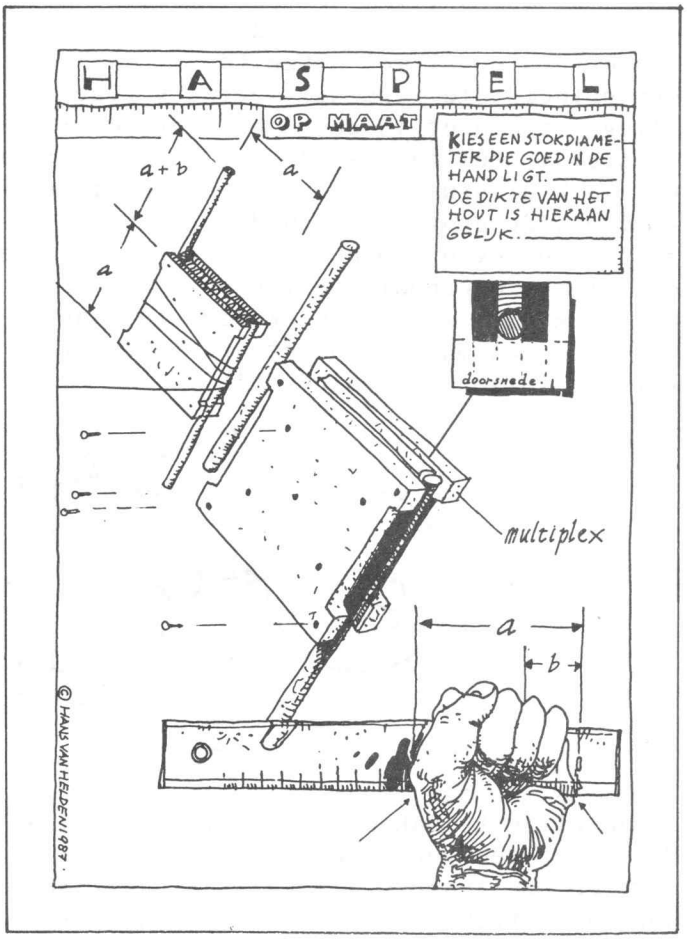

TIP

De zaaggleuf in stokeinden, meestal met een fijngetand beugelzaagje aangebracht, is soms te nauw voor het bevestigingskoord. Je kunt de zaaggleuf wijder maken met een nagelvijltje als dat bestaat uit een dun stalen blad met wolframkorrels.

harm